

'Els municipis hem de canviar el xip i pensar que podem crear nosaltres mateixos la nostra energia'

ALBERT
PUNSOLA

(AUTOR/ALBERT-

PUNSOLA-44)

Periodista

Sostenible.cat

26/03/2012

Josep Maria Vila d'Abadal és alcalde de Vic des del 2007 i diputat al Parlament de Catalunya des del 2010. Enginyer Tècnic Agrícola de formació, la seva aposta

personal ha convertit la capital d'Osona en capital de la biomassa. Els resultats d'estalvi energètic i econòmic són tan positius que altres municipis catalans estan decidits a apostar-hi. Parlem amb ell per fer balanç de la I Fira de la Biomassa que es va celebrar a Vic aquest febrer, veure que en pensa de la capacitat del món local per liderar la incorporació amb força de la biomassa i saber si realment aquest serà, com ell mateix assegura, 'el nostre petroli'.

Quina valoració fa de la celebració de la primera fira de biomassa forestal de Catalunya que va tenir lloc a Vic el passat mes de febrer?

És una fira que comença i ho ha fet amb bon peu. L'afluència de públic va ser molt important. I, des del punt de vista del contingut, va haver-hi un seguit d'actes on es va explicar tot el que calia conèixer d'un sector com la biomassa, que és un sector d'innovació. Per tant, estem molt contents i no se'ns escapa que el repte és ara mantenir aquest nivell en successives edicions.

Durant la fira vostè va dir que "la biomassa pot ser el nostre petroli".

Sí, i així ho crec. En definitiva, el petroli no és més que biomassa guardada durant molts anys i transformada, però la biomassa que volem impulsar és renovable i, amb una bona gestió, podem disposar d'una font inesgotable d'energia. El problema és que no tothom ho veu així: alguns pensen en la llenya com una cosa antiquada. Sense anar més lluny, hi ha enginyers i arquitectes que són escèptics perquè, històricament, la llenya va ser superada pel gas i pel petroli i en el seu moment semblava que quedava enrere en la línia del progrés. Evidentment, però, l'escenari actual ens ha de fer tornar a pensar en aquests recursos que mai hem deixat de tenir.

El petroli cobreix un amplíssim ventall d'usos i d'aplicacions a banda de l'energètic, creu que la biomassa pot aspirar a tant?

Segons el doctor Jordi Bartolí, de la Universitat Autònoma de Barcelona, a partir de la síntesi de la fusta, es podrien obtenir milers de productes a l'igual que s'obtenen del petroli; això és el que estudia la química verda.

(F)

Probablement un dels arguments més importants en favor de la biomassa és el doble vessant: energètic, per una banda, i la millora de la situació dels boscos, per l'altra. Tots dos queden units per la millora ambiental.

Efectivament, la biomassa contribueix a solucionar el repte energètic i permet la viabilitat dels boscos que és el mateix que dir la sostenibilitat. Els boscos han de persistir en el temps i en el territori i això

només és possible amb una gestió que ha de consistir en treure fusta, d'una manera assenyada. Avui tenim mecanismes a Catalunya, que ja fa temps que s'apliquen, com el pla tècnic de gestió i millora forestal, que assegurin que la gestió no malmeti la sostenibilitat dels boscos.

Per on ha de passar l'estratègia per incrementar l'ús de la biomassa?

Com gairebé tot a la vida per qüestions econòmiques. Ara sentia al conseller de l'interior al Parlament dient que estem en una situació crítica dels boscos de Catalunya per la sequera. Una vegada més, nosaltres els propietaris forestals anem repetint als successius governs de la Generalitat dels darrers 30 anys que cal abordar la gestió. Concretament als governs els hem demanat que fessin una sola central d'una certa dimensió per ensenyar a la societat com funciona el sistema i demostrar que és viable. Una altra cosa que hem de fer és repensar les primes a les renovables -que ara s'han suspès per part del govern central- en el sentit que serveixin per fer rendible la biomassa, tant des del punt de vista energètic com de tots aquests productes de química verda que comentava anteriorment. La prima que ha tingut la biomassa ha estat insuficient per fer rendibles les inversions.

(F)

Quin tipus de central hauria de ser aquesta que esmentava?

Doncs, per exemple, una central de 5 MW. De fet n'hi ha molts de projectes més o menys avançats, però no se'n fa mai cap perquè sempre surt el problema de la rendibilitat. Una central fa calor i electricitat i, si s'aprofiten les dues coses, els números comencen a sortir, amb l'ajuda d'una prima igual que les altres renovables. El que no val és proclamar que som un país d'energies renovables i després no estar disposats pagar-ne el cost. Crec que la ciutadania ha de ser conscient d'aquest cost. Si el paga el govern arribem a un gran dèficit, que és el que ha passat. La gent ha d'entendre que pagar les renovables no només beneficia a les companyies sinó també a l'entorn: es redueixen les emissions i s'obtenen uns boscos millor. La qüestió de fons és fins a quin punt ens interessa el medi i, si ens interessa de debò, hem de ser corresponsables.

I què poden fer els municipis en aquest àmbit?

Prendre la iniciativa. A Vic vam arribar a un acord municipal perquè qualsevol nova instal·lació fos de biomassa o de geotèrmia. Un acord com aquest és possible a molts indrets i sobretot cal aplicar-lo. A Vic hi ha diversos exemples: la farinera, el pavelló d'esports i altres equipaments importants, com el [complex dels Trinitaris](http://sostenible.cat/node/104879) (<http://sostenible.cat/node/104879>), amb un estalvi clar del cost de l'energia.

(F)

És copiable el model de Vic?

Cada indret ha de buscar el seu mètode i les seves fonts d'energia. El que està clar és que els municipis, en la mesura que ens sigui possible, hem de procurar reduir al mínim el consum energètic. Hi ha pobles a Suècia que tenen un balanç zero d'energia i un balanç zero pel que fa a emissions, gràcies a l'aprofitament dels recursos locals. El que interessa sobretot a nivell municipal és canviar el xip i pensar que podem crear nosaltres mateixos la nostra energia. Després cada municipi tindrà més possibilitats o menys però l'important és tenir aquesta visió. Per exemple, un poble com Vidrà de 180 habitants amb la fusta que té al costat podria plantejar-se fer una central pròpia que li permetria escalfar-se i vendre l'electricitat sobrant.

I per Vic quin horitzó s'ha marcat?

A mi m'agradaria que tota l'energia que fes servir l'ajuntament fos renovable i que el balanç d'emissions pogués ser zero pel que fa als equipaments públics.

La dimensió del municipi és un obstacle per la implantació de la biomassa?

No. De fet trobem exemples de grans ciutats que han implantat la biomassa, com és el cas de Stuttgart a Alemanya, i des de fa moltes dècades. Es poden construir centrals comunitàries per barris i fer distribució urbana sense cap problema.

Vostè que parla amb altres alcaldes, com incideix la situació econòmica actual pel que fa a prendre iniciatives municipals a favor de la biomassa?

Estem en un moment dolent perquè la crisi està afectant la capacitat de fer coses noves i sobretot les ganes de fer-les. Els municipis estan molt endeutats i és més complicat en aquest context plantejar noves inversions. Són inversions inicials importants, però després s'amortitzen entre 5 i 10 anys, i els beneficis per al municipi són ben tangibles. També es pot plantejar d'una altra manera: si cal renovar una caldera convencional es pot optar per canviar-la per una de biomassa. Es tracta d'una despesa ordinària que igualment s'ha de fer, aleshores, per què no aprofitar i, per un cost una mica més elevat, fer aquest pas endavant?

A més llarg termini, aquestes renovacions i la gestió de la fusta necessària, són maneres de generar ocupació.

Efectivament, és important tenir aquesta perspectiva temporal més àmplia. Sempre he defensat que la silvicultura crea ocupació en el territori. No pots treballar en el bosc a distància, has d'anar-hi i, per tant, això és una manera de fixar la població i generar riquesa que contribueix a l'equilibri territorial.

(F)

La cultura del no ha començat a enemistar-se amb les renovables. No sé si la biomassa, com té menor presència en el territori, pateix menys aquest fenomen?

Jo crec que no. Només cal mirar el cas de La Garriga on s'ha creat una plataforma contra [una central aprovada](#) [per](#) [l'ajuntament](#) (http://territori.scot.cat/cat/notices/2010/02/central_de_cogeneracio_de_biomassa_de_la_garriga_2090.php). No la volen perquè diuen que farà emissions de CO₂. A veure, les emissions hi són però, com la font és de biomassa, el balanç d'emissions és zero. Ara, penso que els polítics ens hem d'acostumar a prendre decisions i, quan les tinguem molt clares, tirar-les endavant. Si una iniciativa és legal, i a més beneficiosa, és la nostra obligació i la nostra responsabilitat fer-ho així. I si no et voten que no et votin, però el país ha d'avançar.

Què hi ha darrera del "no"?

És molt fàcil manipular la por de la gent. També hi ha una qüestió de falta de solidaritat i un cert egoisme. Si altres països estan fent-ho i els beneficis són reals, aleshores aquí també ha de funcionar. Hi ha moltes ciutats del centre d'Europa que cremen les deixalles en el casc urbà i fan energia i no passa res. Això és un bon ús del territori i és viable perquè la tecnologia avui ho permet i la gent s'ho ha de creure, però és veritat que hi ha molta desconfiança últimament. I en part té una raó de ser perquè és veritat que de vegades se'ls ha enganyat amb altres qüestions. Els administradors i els administrats han de generar confiança mútua com a pas previ per avançar en els projectes de manera conjunta.

Creu que el marc legal vigent així com la planificació -concretament el Pla d'Energia de Catalunya- atorguen a la biomassa la importància que ha de tenir?

Jo crec que encara no. La planificació en parla però es nota desconfiança pel que fa a la capacitat de gestió dels boscos. Una altra qüestió és que es vol determinar on hi haurà les centrals, però jo crec que acabaran sortint allà on siguin rendibles. És un tema més empíric. El paper del marc legal és crear les condicions favorables perquè qui vulgui tirar endavant inversions i projectes ho tingui més fàcil. Això és el que no passa ara, que ens trobem amb molts projectes que només troben problemes. Estic convençut que, si tot això es fa bé, el sector forestal d'aquest país respondrà. L'impuls privat pot conviure perfectament amb totes les iniciatives dels ajuntaments.

Etiquetes: [Catalunya](#) (/etiquetes/catalunya)

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/entrevista/els-municipis-hem-de-canviar-el-xip-i-pensar-que-podem-crear-nosaltres-mateixos-la-2>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/entrevista/els-municipis-hem-de-canviar-el-xip-i-pensar-que-podem-crear-nosaltres-mateixos-la-2>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

Diputació
Barcelona

<http://www.diba.cat>

[Arxiu \(/arxiu\)](/arxiu)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](/tagclouds/chunk/3)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](/tagclouds/chunk/1)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](/tagclouds/chunk/2)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>

<http://www.twitter.com/xarxasost>

<http://youtube.com/xarxasost>

[\(rss.xml\)](#)